

димъ, защото притяжаніята за които ни каратъ да потвърдимъ, не сѫ неговата собвеность сичкитѣ, нъ сѫ завладени насилиствено отъ земитѣ на селата ни и, той като самъ бѣше тапжджія тапия — крепостенъ актъ.) располагаше ся както си щѣше и, волею и неволею насила завладѣва-
ше нѣкому бѣло нива, или ливада,
която му ся угодеше и издаваше си
самъ тапійтѣ. — Въ туй врѣме той
(прѣдседателътъ) слѣдъ дѣлги раз-
мишленія ни испрати да си идемъ, ка-
то ни заповѣда, подири два дни, съ
нѣколко отъ селскитѣ първенци,
пакъ да дойдемъ. — Спорѣдъ запо-
вѣдъта му като додохме и третий
пжть, заведе ны въ стаята на ко-
мисията, въ която бѣха П. К. Рого-
заровъ и Мустафа Сафетовъ — братъ
на помянжтый Исмаила — и чрѣзъ
разни заплашванія и заканванія на-
силиха ны да потвърдимъ което отъ
страхъ и потвърдихми. — Понеже ка-
то си отидохме въ село и извѣстиха
селянетѣ за това, тій противъ нась-
ся отправиха съ разни заканвания,
и ній като не можимъ да живѣемъ